

Хатка на курячих ніжках

Лариса Письменна

Того дня бабуня привела Лесика в садок дуже рано — ще й Надії Іванівни не було. Вона залишила його на тьотю Пашу, а сама пішла до лікарні, бо в неї ще звечора боліло в грудях.

Тьотя Паша посадила Лесика на веранді, дала йому зеленого пискучого крокодила, а сама заходилася мити в передпокої підлогу.

Лесик сидів і пищав крокодилем, але недовго,—з-за кухні раптом визирнула червононоса голова на довгій шиї. То лютий гусак Спиридон вийшов на вранішню прогулянку.

Лесик дуже налякався. А що, коли Спиридон надумає прийти сюди? От прийде і нападе на Лесика, як колись на Андрійка...

На щастя, на веранду вийшла тьотя Паша з великим; зав'язаним зверху білою платиною, кошиком у руках. Гусак Спиридон заґелґотів і пошкандибав собі геть.

— Ще не прийшла Надія Іванівна?—запитала тьотя Паша.—А мені треба йти по хліб... Як же тебе самого лишити? Доведеться почекати.

Вона поставила біля Лесика свого кошика і знов повернулася в кімнати.

І тут трапилося таке, що й уявити важко..

Відчинилася хвіртка, і до двору ввійшла хатка на курячих ніжках. Так, так, справжнісінька хатка —блакитна, з червоними віконницями і жовтим півником на покрівлі! Зовсім така, як у казці, тільки її курячі ноги були взуті у великі розтоптані чоботи.

Лесик похолов: де ж воно видано, щоб хатка на курячих ніжках виходила з казки і сама собі гуляла по вулиці! Як же так?..

Хатка підійшла до веранди. Перед ґанком вона на мить спинилась, ніби роздумуючи, що його робити, а потім, крекчучи, стала повільно підійматися сходами вгору.

Лесик скрикнув від жаху і кинувся ховатись.